

OSTRZEŻENIE DLA HODOWCÓW O MOŻLIWOSCI WYSTĘPOWANIA TELAZJOZY U BYDŁA

W ostatnich latach stwierdza się coraz więcej przypadków telazjozy u żubrów, głównie na terenie Bieszczadów ale też w Puszczy Białowieskiej. Telazjoza jest groźną i silnie inwazyjną chorobą powodowaną przez nicienie z rodzaju *Thelazia*. Nicienie te są przyczyną choroby oczu u domowych i dzikich przeżuwaczy w Europie, Azji, Afryce i Ameryce Północnej. Nicienie z rodzaju *Thelazia* (o długości od 6 do 21 mm) umiejscawiają się w przewodach łzowych, w worku spojówkowym, pod trzecią powieką i na rogówce bydła i żubrów (również zebu, bizonów i bawołów). Choroba jest silnie inwazyjna, ponieważ przenoszona jest przez owady (muchy z rodziny *Muscidae*), których nie sposób wyeliminować ze środowiska. U zarażonych zwierząt obserwuje się ostre zapalenie spojówek, łzawienie, obrzęk, nastrzykanie naczyń spojówek, światłowstręt, wysięk surowiczo-śluzowy przechodzący w ropny, w efekcie doprowadzający do zlepiania powiek. Pojawia się zmętnienie a następnie owrzodzenie rogówki. W wyniku wtórnych zakażeń bakteryjnych dochodzi do ropnego zapalenia gałki ocznej. Zaobserwować można również objawy ogólne, takie jak brak apetytu, niestrawności, chudnięcie zwierząt a także rozdrażnienie i spadek wydajności mlecznej u krów. Brak leczenia lub zbyt późne jego rozpoczęcie może skutkować nieodwracalną utartą wzroku przez zwierzęta.

Choroba wywołana przez nicienie z rodzaju *Thelazia* nie podlega w Polsce obowiązkowi zwalczania, rejestracji, ani też nie generuje obowiązku monitorowania, w związku z czym organy Inspekcji Weterynaryjnej nie są zobowiązane do podejmowania działań mających na celu zwalczanie tej choroby.

Postępowanie w gospodarstwie opiera się na diagnozie postawionej przez lekarza weterynarii wolnej praktyki oraz postępowaniu terapeutycznym, za zgodą i na koszt posiadacza zwierząt.

Mając na uwadze powyższe, zwracam się z prośbą, by posiadacze bydła zwracali uwagę na ww. objawy choroby a w przypadku ich zaobserwowania zgłaszali ten fakt lekarzowi weterynarii opiekującemu się stadem w celu zdiagnozowania choroby i podjęcia odpowiedniego leczenia. Ponadto należy zwrócić uwagę, żeby zwierzęta były zabezpieczane przed owadami będącymi wektorami tej choroby.